

SERMONVM.

dicuntur: quod furiarum ē: ut illud Et manibus prohibet contingere mensas. Vnde & auari singū
 tur furias pati: quoniā abstinent partis. Et i psa celeno de se uobis furiarum ego maxima pando.
 Quid enim furiosius ē auaro? qui sibi aliisq; nocet. Nā & rapit a quolibet: & quæ sibi accumula
 uit tāgere non audet. Quapp in magna rerū copia tantalus efficitur: & mida. Ergo nulla pestis sā
 uior ē mortalium generi: nec īmerito uultus uirgineos sibi attribuit. Nā modestiam summam &
 pudorem & continentia præ se ferunt auari. Verū uentris pluuias fædissima est. Nā ab auaro nihil
 nisi sordū prouenit. Manus uero adun
 cæ. quid aliud nisi auarorū rapacitatem
 significant? Dixit aut̄ ad uncas manus:
 ut exp̄meret qđ græci καὶ ψον χαρ
 appellant. i. quibus unguis recurvi sint
 ut auibus quæ ex raptu uiuunt. Sic Iuu
 nalis. Nec p̄ conuentus & cūcta per op
 pida curuis. Vnguibus ire parat num
 mos raptura celeno. Sūt at dictæ: αρω
 p̄ai per diphthongon impropriā wā
 p̄a to αρωτ̄. i. rapio. Fui plipsior in
 harpyis describēdis. Sed nolo præterif
 Colucci florentini allegoriā: quā in suo
 hercule in phinei fabellā scribit. Ponit
 .n. phineum q̄sī phileum. i. boni amato
 rē. Hic ex priori cōiuge quā rationē ēē
 uult filios bñ uidētes procreat. i. bonos
 affectus. Extinguit deinde p̄ma uxor. At ille secūdā ducit q̄ sensualitas est: cuius blāditiis illectus p̄o
 res filios luminibus priuat. Nā hæc pro uero bono falsum persuader: & quicunq; boni affectus a
 rōne iam extincta fuerant eos pœnitus ab homine exceccandos curat. Irascitur deus homini non
 apprehendenti disciplinam: & perit e uia iusta. Efficitur cætus: quia amisit lumē rationis. Et harpy
 iæ sibi epulas eripiunt: q̄sī maxima auaritia infestat. Verū ubi argonautas. i. uirtutes recipit fugant
 harpyiæ p̄ Zetum. i. inquisitionem: & Calam. i. probitatē. Hæc doctissimus ille uir. Sed nos ad p̄
 positum reuertentes una cū poeta precamur austros ut decoquunt. i. putrefaciant obsonia istorū
 ne inde uoluptatē capeſ possint. Est. n. austri meridionalis uentus: p̄peaq; calidus & humidus. Ca
 lor aut̄ & humor generationis & corruptionis principiū est. Hoc idē Iuuenal. Stridebat deformis
 hiems: prædāq; recentē seruabat: tamē hic properat uelut urgeat austri. Quamq; q. d. non ē hoc
 præcandū. Nā etiam recentia illis putent: cū ex nimia copia repletus stomachus in fastidium nau
 seāq; incidat. R apula. a rapa diminutuum. Inulus. Sp̄es bulbi est: quā Plinius ab ascalona urbe
 ascalonias appellari dicit. Acidas. & p̄pea utiles ad fastidium remouendū. Nā oia acida uiscosā
 pituitā rescindūt & appetitū excitāt. Abacta. remota. Paupe. Vilitas epulasq; q̄ ut plimū ex pau
 pertate prouenit. Regum. maiorū uirorum. Gallonis. Ostēdit q̄ non cupiuntur nisi quæ in
 pretio sūt. Hic autē preco fuit: & p̄mis accipenserem in cōiuio posuit. & quis mensa eius esset i
 famis propter positū accipenserem: quoniā nimis luxuriosa sobriis uidebatur & modestis: tamen
 non inerat tantum fastidiū. Accipenser ut ait Plinius apud antiquos nobilissimus habitus ē unus
 omnium squamis ad os uersis contra aquā nando meat nullo nunc i honore: qđ quidem miror:
 cū sit rarus inuentu. Quidā eum elopē uocant. Minus alebant quasi dicat alebant quidē: sed nō
 petebantur: quia non erant in pretio. Rumbos. hic piscis ex planis est ut soleæ & passeris. Ci
 conia. Ciconiæ ut ait Plinius unde ueniant: quoq; se conferant nondum compertum est. E lōgin
 quo uenire non dubium eodē quo grues modo illas hyemis has testatis aduenas. Abituræ ita cō
 gregantur: ut nulla sui generis reliquatur. Nemo uidit agmen discedentium cum discessurum ap
 pareat. Nec eas uenire: sed uenisse cernimus. Vtrūq; nocturnis fit temporibus. Sunt qui putant
 eas lingua carere. Honos illis serpentium exitio tātus ut in thessalia capitale fuerit occidisse. Hæc
 Plinius. Sed nos idem in ferrariensi uidemus. Prætorius. dictum ad maiorem infamiam q̄ uir
 ea dignitate insignis tam gulosis fuerit. Asellius autem uir prætorius primus ciconias apposuit.
 Alii. Sempronium dicunt. Mergos. qui stagna & pluſtrem limum sapiunt: Et tamen si in usu
 fuerint placebunt. Mergi autem dicti sunt: quia se frequenter mergant. Praui docilis. que pra

Præsentes austri coquite horū obsonia. q̄q
 Putet aper rombusq; recens. mala copia q̄do
 Aegrum sollicitat stomachū: cū rapula pleus
 Atq; acidas mauult inulas: necdū oīs abacta
 Pauperies epulis regū. nā uilibus ouis
 Nigrisq; est oleis hodie locus. haud ita pridē
 Galloni præconis erat accipenserem mensa
 Infamis qđ tū rōbos minus æquora alebāt?
 Tuttus erat rombus. tutoq; ciconia nido:
 Donec uos auctor docuit prætorius. ergo